

Zelfonderzoek

Het gebeurt me de laatste tijd weer af en toe. Dat ik boosheid als de lava in een vulkaan in me voel rijzen.

Ik heb het sinds maart 2020 vaak gevoeld, het opkomen van de lava, ook dat de vulkaan af en toe uitbarstte en daarbij schade toebracht. Maar tot nog toe was redelijk rustig in mij dit jaar. Ik leek een modus gevonden te hebben om te zien wat er gebeurt, het er niet mee eens te zijn, te focussen op mijn eigen pad, maar dat het de lava niet meer triggerde.

Tot een paar weken geleden er weer een bericht kwam van iemand dat ze een beetje verkouden was en getest had en dus niet 'mocht' komen.

En sinds die tijd gebeurt het weer vaker. Dat mensen vinden dat ze 'horen' te testen, dat ze dan niet 'mogen' of 'horen' te komen.

Het vraagt om zelfonderzoek, waarom triggert mij dit zo?

Voordat ik daaraan kan beginnen komt er eerst een tirade in mij.

Nee, ze hebben niet het beste met je voor, als ze dat zouden hebben, dan hadden ze vit C, D en zink en selenium gegeven hebben ipv een prikje, toen bleek dat 95% van de ic opnames in de eerste golf die tekort hadden. Dan zouden ze 0% btw hebben op biologisch geproduceerd voedsel. Dan zouden ze suiker en chemische suiker vervangers verbieden in kant en klare producten en een boel e-mummers ook, vooral de E621.

Dan zouden ze de angst niet aangewakkerd hebben, die zo slecht is voor je immuunsysteem, waardoor je minder goed bestand bent tegen ziekte. Dan zouden ze het schuldgevoel niet aangewakkerd hebben, wat je immuunsysteem zo ondermijnt. Dan zouden ze sportscholen, bibliotheken en musea open gehouden en drankwinkels en cafetaria's en fastfoodketens gesloten hebben.

Dan zouden ze sociale en psychologische belangen mee hebben laten wegen in de maatregelen. Dan zouden ze met zorg de maatregelen geëvalueerd hebben, ipv dat ze nu onderzoek daarnaar tegenhouden (en de maatregelen wel in een permanente wet vast willen leggen). Dan hadden ze een goed meldnetwerk en goed onderzoek opgetuigd naast een prikje wat alleen goed gekeurd kon worden omdat er een noodtoestand was. Een prikje waarvoor er een rechter aan te pas moest komen om het onderzoeksrapport openbaar te krijgen, en waaruit blijkt dat er zoveel mensen overleden zijn in de trials dat de trials al na 3 maanden stil gelegd hadden moeten worden. Dan zou dit breed uitgemeten zijn in de msm.

Dan zouden niet mensen, die opgenomen worden in het ziekenhuis, de eerste 2 weken na het prikje als ongevaccineerd geregistreerd worden, waarmee al hun klachten uitgesloten worden van de bijwerkingenlijst. Dan zou er een diepgaand onderzoek gedaan worden naar de oversterfte die al een jaar gaande is, ipv dat de cijfers voor goed onderzoek geheim gehouden worden, terwijl er wel de huisartsen (AVG verboden) informatie opgevraagd is, waardoor ik een brief kreeg voor een herhalingsprik.

Dan zouden ze niet de WOB verzoeken naar de beslissingsprocessen over de maatregelen zo traineren. Dan zouden er geen smsjes gewist worden over belangrijke zaken. Dan zouden ze geen wetenschappers censureren die er anders over denken, dan zouden ze met ze in gesprek gaan. Dan zouden ze, nu volgens de laatste onderzoeken van sanquin blijkt dat heel veel mensen natuurlijke antistoffen hebben door de omikron, het hele circus niet meer opstarten, want dat is niet meer nodig. Dan ...

Ik voel de lava oprijzen en weer dalen als ik dit opgeschreven heb.

Het benoemen doet me goed.

Om mezelf te overtuigen? Om anderen te overtuigen?

Om het voor mezelf te verantwoorden dat ik niet mee doe aan het prikje en aan de maatregelen?

Om ...?

Ik geloof dat het gaat over weg geven van autonomie.

Onder het mom van angst, van noodtoestand en zij weten wel wat goed is. Waarbij zelfs het bepalen van wat een noodtoestand is, geen consent is en zeer discutabel.

Het gaat over over mijn schrik hoeveel mensen zonder kritische vragen mee gaan hierin, hun autonomie weg geven.

Ook verwondering dat mensen van wie ik het niet verwacht had gewoon 'meedoen' en daaronder geloof ik ook wel angst.

Als mensen zo makkelijk te beïnvloeden zijn dan is het niet veilig.

Ah veilig, die had ik nog niet eerder ontdekt.

Wanneer was ik niet veilig dan? Komt t gevoel van onveiligheid uit mijn familiesysteem? Of uit een vorig leven? Of uit t collectief? Of ...?

En (vrij naar Maarten Oversier) was ik dan in een vorig leven slachtoffer van een groep/systeem, die/dat beïnvloed werd of was ik juist een van de opzweepers/aanstichters en dat ik nu in dit leven de andere polariteit ervaar om de balans te herstellen?

Ik weet het niet.

Maar het is een interessant zelfonderzoek.

Ook ongemakkelijk en ook nog niet af.

Want de lava is er nog. Ik voel t onder de oppervlakte.

Ik mijmer nog wat door. Vulkanen staan op breuklijnen. Daar komt als de druk te hoog is de lava er uit. Dat is een natuurlijk proces.

Dan komt de vraag: Hoe kan ik gecontroleerd de lava naar buiten laten komen, zonder dat het beschadigend is.

En is t alleen mijn lava of van meerdere mensen of van meerdere systemen?

En als t groter is dan alleen mijn lava, ben ik dan überhaupt in staat om het te controleren?

Hoe kan ik de lava die niet van mij is, laten of terugleggen waar die hoort?

Zodat ik me alleen maar tot mijn eigen lava hoef te verhouden.

Dat lijkt me fijn.

Daar word ik rustig van.

Me alleen maar tot mijn eigen lava verhouden.

Dat is wat ik wil.

Ik zucht en ik zak.

Hier ligt een sleutel. Iedere keer als ik de lava voel rijzen, ga ik checken of het mijn lava is, of welk deel mijn lava is en de rest laat ik.

Zucht, adem, verzachting.

Amen.

Wil je bronnen van de zaken die in mijn tirade benoemd worden.

Kijk dan bijvoorbeeld op de site van [het Artsen Collectief](#), [Vrouwen voor Vrijheid](#), [de Andere krant](#), [blcbx.tv](#), [Follow the Money](#), [Arno Wellens](#), [De Nieuwe Wereld](#), enz...